

Bilge Kıza Mektuplar 34

– KOCAMANOĞLU · 11 Şubat 2015

Anne ve Çocuk Terbiyesi-1

Değerli Kızım;

Hem Allah'ı hem de onun adına yaratıklarını sev ki, Allah da sizleri sevsin... Dünyanın geçici bir mekân olduğunun farkına varasınız. Daima şefkat ve merhamet üzere olasınız... Daima iyilik edesiniz ve daima iyilik görenlerden olasınız...

Dün ellerimin arasında ufacık bir bebektin. Ne zaman büyüdün? Araya uzun yıllar girmiş, bir türlü fark edemedim. Aa bir de baktım ki gerçekten büyümüşsünüz. Hatta benim için gelip gidenler olmaya, kapı eşiğimizi aşındırmaya başladıklarında senin büyümen bir tarafa, ben bile ancak o zaman kendimi biraz büyümüş hissettim.

"Kaç yaşındasın?" diye sordukları zaman hep diyordum ki, "Henüz on sekize yeni girdim" diyordum ya. Bakma o sözlerime hepsi şakaymış. Aslında on sekiz olan da benim gönül yaşıymış. Benden yaşlanabiliyor ama gönül asla yaşlanmıyor. Ben kendimi avutuyorum ve kendimi oyalıyordum.

Yaşlı bir kadın peygamberimize geldiğinde peygamberimiz "Yaşlılar cennete giremez" dediğinde kadın üzülmüştü. Sonradan peygamberimiz "Çünkü cennete herkes otuz üç yaşında olacak" dediğinde kadın sevinmişti.

Eskiden köydeki evimizin sofa tavanına kırlangıçlar gelir yuva yaparlardı. Yumurtalar, kuluçkaya yatar sonra da yavrularını dünyaya getirirlerdi. Onları besler, büyütür ve yuvadan uçururdu. Bu her yıl devam edip giderdi ama bir hayatın özetini üç beş ayda ben de yaşar ve onlara şahit olurum.

Gün geldi ve ben de yuvadan uçtum. Ben de evlendim ve benim de çocuklarım oldu. Ve şimdi sizlerde yuvadan uçmaya başladınız. Ve şimdi kendi yuvanızı kuruyorsunuz. Elbette hayatın iniş ve çıkışları vardır. Varsın olsun... Hayat ve yaşamak kadar güzel bir şey yoktur.

Değerli Kızım;

Ben ne annemden ne de babamdan asla şiddet görmedim ve bunu sizlere de yaşatmadım. Hatta birçok anne ve babanın aksine sizleri serbest ve hür yetiştirdim. Çok genç yaşta kendi ayaklarınız üzerinde durabilmeniz için ne gerekiyorsa onu da fazlasıyla yaptım. Eğer bu gün rahatsanız ve hemen toplum içinde fark ediliyorsanız ve daima bir adım öndeyseniz aldığınız aile eğitiminin payı çok büyüktür.

Gün oldu eleştiriler aldım. Gün oldu en yakınlarımdan azar ve sözler duydum. Ama yaptıklarımın doğru olduğuna inandığımdan onların hiçbirini de dikkate almadım. Yaptıklarımın asla pişman olmadım. Elbette bu süreçte benim de eksiklerim ve hatalarım olmuştur. Zaten Allah'ın seçilmiş kulları müstesna hatasız kul olmaz ki!

Okumanın çok faydasını gördüm. Bilmenin farkını vardım. Ben hayatı sevdim, o da bana güzelliklerde bulundu. Öyle çok eziyet ve cefadan uzak tuttu. Tavsiye ederim... Bilginin ve bilmenin gücünü kullanmasını bil ki sana faydası dokunsun...

Değerli Kızım;

Elbette bu yaşam çizgisi devam edecek ve sende anne olacaksın. Özellikle annelik üzerine bulduğun kitapları oku ve önce kendini eğit... Çocuğunu asla kalabalık içinde veya önünde azarlama... Çocuğunu kalabalık önünde azarlarsan, o kendini küçük düşürülmüş ve aşağılanmış olarak hisseder. Çocuğunun gözünde ki anlamı ise, onun kendine biçtiği itibarını ayaklar altına alınmış gibi algılar. Neticede kendini itibarsız olarak görür.

Sende bilirsin ki, insan yaşamında en değerli olan şey onurdur. Ecdadımız çocuk yetiştirirken çocuğun onuruyla oynanmasına müsaade edilmezdi. Kişiliğinin saldırıya uğramasına göz yumulmazdı. Bu yetişkine duyulan saygı ne ise, çocuğa da bir o kadar saygı gösterilmelidir. Aslında bu saygı, insanın özüne duyulan saygının kendisidir.

İnsan ruhu Allah tarafından aziz kılınmıştır. İnsan ki yaratılmışların en güzelidir. Diğer bir anlamda insanın kişiliğine, kimliğine ve onuruna yapılan saygısızlık Allah'a da yapılmış sayılır.

Allah ki, yarattığı her insanın aziz kalabilmesi için kişiliğine ve onuruna dokunulması halinde kendi kendisini koruyacak bir sistemle donatmıştır. Günümüz genel psikolojisinde savunma mekanizması olarak adlandırılmaktadır. Hangi yaşta olursa olsun, kişiliğine bir saldırı olduğunu hissettiğinde iç kılavuzu gereği kişiliğini korumak mücadelesi verir.

Bir bebek bile ürkütülecek olursa, dudağını büzerek ağlama yoluna gittiğine hep şahit olmuşuzdur. Çocukluğun sırrını bilmek isteyen her bir anne ve baba, çocuğun kendini nasıl savunduğunu öğrenip bilmeli ve ona göre davranışlar sergilemelidir.

Her çocuk anne ve babasına saygısızlık yapmak niyetiyle değil, kendini korumak amacıyla karşı gelir. Ona güven duygusu verdiğimizde, biraz nazlansa da, sonunda her şey yoluna girecektir.

Değerli Kızım;

Bilip anlayabilir isek, annelik bir sanattır. Her sanatın ise kendine göre usul ve yöntemleri vardır. Çocuğunun savunma mekanizmalarını bilmeyen anne ve baba, çocuğunun izzet ve onurunu koruma adına, onun izzet ve onurunun katili olabilmektedir.

Anne ve babalar kendi çocukluk yıllarında yaşadıkları zorlukları terbiye için kullanmaları, çocuklarında baskı ve tehdit aracı olarak göreceğinden anne ve babaya karşı saygınlıklarını azalttığı görülmüştür.

Onurlu çocuk yalan söyler.

Ezilmiş ve edilgen bir hale getirilmiş, çocuğun ruhuna istediği gibi girilip çıkılan çocuk yalan söyleme ihtiyacı hissetmez. Eğer çocuk yalan söylüyor ise, bu üzerinde baskının olduğunun en bariz bir yansımasıdır. Yaptığı yanlışları saklamadığı gibi, yanlışlarını söyletmekten de utanmaz.

İslam'da kişinin ayıbının araştırılması, söylenmesi hoş görülmez. Davranışları didik didik edilip gün yüzüne çıkarılmaz. Netice de kişinin kendini savunur duruma getirilmesi, onun duyarsızlaştırmasına sebep olur. Onuruna saldırı hissine kapılan çocuk yalan söyler.

Bu yalan onun onur savaşdır. Savunma mekanizmaları aslında onurunu korumak için son çırpınışlarıdır. Bu aşamada sert davranışlara muhatap olan çocuk, davranış bozuklukları sergiler. Diğer adıyla "aman umurumda mı?" sürecine girmesini sağlar. Anne ve babanın değerlerine karşı tepki koyar. Hatta anne ve babanın davranışları aksi istikametinde davranışlar sergiler.

Çocuğunun giriştiği izzet savaşının ne anlama geldiğini her anne ve baba bilmelidir ki, çocuğunun kendi içinde ihtiyaç hissettiği kadar sevgiyi şartsız olarak alabilsin ve ruhu doyuma erişebilsin...

Çocuk mükemmeliyet sergileyen bir anne-babadan daha çok, bazen bilen, bazen yanılan anne-babadan çok şey öğrenirler.

Çocuk annesinin kendini dövdüğü anlarını bastırılmış duygular olarak hiç yaşanmamış gibi kayıt altına alır. Çocuk kendi kimliğini ve isteklerini bastırarak, anne ve babanın istediği gibi ortaya çıkar. Bastırılan duygular bilinçaltında saklı kalır ve bir süre sonra kişiyi içten içe huzursuz eder. Kaygı oluştuğunda ise benlik kendini mutlu günlerindeki gibi hissedebilmek için savunma mekanizması devreye girer.

İnsan yaşamının en özgür dönemi, çocukluk döneminde doğa ile baş başa olduğu anlardır.

Çocuk iç dünyasında oluşan bir takım sorunlar nedeniyle birilerini ezmekten ve güç gösterisi yapmaktan zevk alır. Asıl olan duyguda özgürlük ve davranışta disiplindir.

İnsan hissedebildiği kadar insandır. Özgüven kişinin kendi haricindekilere güvenmeme halidir. Karakter bir davranıştaki süreklilik ve kalıcılık halidir. Karakter ise ancak anne-baba ve kendi kişiliği ile olur.

Değerli Kızım;

Burada mektubuma ara veriyor ve devamını bir sonraki mektup da devam etmek dileğiyle Allah'a emanet olunuz.

Sizi seven adam/yani baban...

Ant-220115